

[Rager.]

de er der, for de har i hvert Fald bevist os, at man kan køre hvert tyvende Minut til Klampenborg og Holte og endda køre med nogle Damp tog til Holte.

Det, der gør disse Damp tog obsternasige, er, at de ikke har samme Køretid fra København til Holte som de elektriske Tog, hvorved deres Kørelinie i den grafiske Køreplan ligger og generer. Hvis man nu vil sige: Ja, men de 20 Minutter er jo ikke tilstrækkelige i det lange Løb, er det, jeg heroverfor vil sige, at disse Beregninger maa man ikke lade sig vildlede af, de viser kun, hvorledes man kan køre med 20 Minutters Drift, saa længe man samtidig vil have Damp tog gaaende ad samme Spor til Holte, og saa længe man vil lade disse Damp tog køre saaledes, som Statsbanernes Køreplan nu en Gang har fundet det for godt at fastlægge det paa Grundlag af den Hastighed, som er den bedste for dem i Øjeblikket. Men man maa være klar over, at der er intet som helst til Hinder for at gøre „c“ til Nul. „c“ er den Størrelse, som angiver, hvor meget et Damp tog kører hurtigere fra København til Holte end et elektrisk Tog.

Hvis man gør „c“ lig Nul, det vil sige, hvis man lader Damp togene være lige saa længe som de elektriske Tog om at køre til Holte, kan man køre meget hyppigere, saa der er intet i Vejen for at køre med 10 Minutters Drift. Jeg gør bare opmærksom paa dette, fordi jeg fra anden Side har hørt, at man har misforstaaet det og troet, at man ikke kunde køre hyppigere end med 20 Minutters Drift.

Allerede ved Finanslovens første Behandling tillod jeg mig som refereret Sp. 623—24 i Folketingstidenden at gøre nogle Forbemærkninger om denne Sag, idet jeg ønskede at henlede Opmærksomheden paa det i hvert Fald i vort Parti i høj Grad stærke Ønske om, at det vilde lykkes, naar Statsbanerne nu anbragte saa store Midler i et Foretagende som dette, da at inddrage de derved samfundsskabte Værdier i vor fælles Kasse.

Jeg forstod i Dag paa det ærede Medlem Hr. Slesbager, at det ærede Medlem ønskede, at Kommunerne og København, Frederiksberg, Gentofte o. s. v. skulde bidrage til det Anlæg, her er Tale om. Jeg ved ikke, om jeg maa tage det ærede Medlems Udtalelse i denne Henseende saaledes, at det kan betegnes som en i hvert Fald forhandlingsvenlig Tilslutning til mit Forslag, idet jo Kommunerne allerbedst vil kunne bidrage derigenem, at de samfundsskabte Værdier kom disse Anlæg — Staten — til gode. Men det

er jo muligt, at hvis jeg har haabet noget paa dette Punkt, har jeg haabet forgæves, og saa maa jeg som Ven af denne Sag vende mig til det ærede Medlem Hr. Drachmann, der synes at give denne Sag en god Vind med paa Vejen.

Jeg vil da sige til det ærede Medlem Hr. Drachmann, at drejede det sig om, at denne Sags Gennemførelse kunde forsinkes et Aar, men at man derefter kunde være sikker paa, at saa kunde den gennemføres, og saa kunde samtidig den af mig ønskede Beskatning gennemføres, vilde jeg ikke være bange for at sige, at saa maa vi vente et Aar. Men da jeg tror, at der baade kan gaa et og to Aar og længere Tid, maa det ærede Medlem Hr. Drachmann ikke vente, at jeg skal blive staaende stift paa dette, og jeg vil da sige, at saa bliver vi nødt til atter en Gang at lægge Skylden for, at disse samfundsskabte Værdier gaar over til private og bliver hos Spekulanter, over paa det ærede Medlem og hans Meningsfæller: Vi kan da kun haabe, at det snart vil lykkes os ved en generel Lovgivning at gøre det godt, som vi her kommer til at synde, fordi vi ikke er Eneherrer i Huset.

Jeg har tilladt mig at fremdrage en Række af de Punkter, som jeg har anset for de væsentligste ved dette Lovforslag. At komme ind paa Spørgsmaalene om de nuværende Ophold paa Østerbro Station eller Underbygningen paa Statsbanernes Strækninger i Jylland anser jeg i nogen Grad for at være denne Sag uvedkommende, og jeg skal derfor allerede paa dette Tidspunkt slutte med at anbefale dette Lovforslag til en velvillig og hurtig Behandling i et Udvalg. Jeg haaber, det skal lykkes den højtærede Minister allerede tidligt paa denne Samling at gennemføre dette særdeles nyttige og for Samfundet utvivlsomt særdeles gode Lovforslag.

Geert-Jørgensen: Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag skal jeg paa min Gruppens Vegne ikke sige mange Ord. Jeg skal blot udtrykke vor Betænkelighed ved forskellige Ting vedrørende dette eller rettere Betænkelighed ved de Følger, som saadant et Lovforslag naturnødvendigt maa føre med sig. Den tekniske Viden, som andre Medlemmer sidder inde med i Kraft af deres Uddannelse, ejer jeg selvfølgelig slet ikke noget af.

Jeg vil da først betone, at en Følge af dette Lovforslag vil blive, at der skabes en bestemt Fordel for en bestemt Del af Befolkningen, nemlig dem, der bor rundt omkring København; for det andet vil Følgen være